

Forkortelser og tegnbruk

Forkortelser

1. pl.	=	første person flertall
1. sg.	=	første person entall
2. pl.	=	andre person flertall
2. sg.	=	andre person entall
3. pl.	=	tredje person flertall
3. sg.	=	tredje person entall
A	=	adjektiv
abess.	=	abessiv
abl.	=	ablativ
adess.	=	adessiv
Adv	=	adverb
ADV	=	adverbial
AdvP	=	adverbfrase
akk.	=	akkusativ
akt.	=	aktiv
all.	=	allativ
AP	=	adjektivfrase
dvs.	=	det vil si
elat.	=	elativ
ess.	=	essiv
F-ADV	=	fritt adverbial
gen.	=	genitiv
ill.	=	illativ
imp.	=	imperativ

ind.	=	indikativ
iness.	=	inessiv
jf.	=	jamfør
kond.	=	kondisjonalis
konj.	=	konjunksjon
KvaP	=	kvantorfrase
mod.	=	modifikator
N	=	substantiv
nekt.	=	nektende
nom.	=	nominativ
NP	=	substantivfrase
OBJ	=	objekt
OBJ-ADV	=	objektsadverbial
osv.	=	og så videre
part.	=	partitiv
pass.	=	passiv
perf.	=	perfekt
pers.	=	person
pers. suff.	=	personsuffiks
pl.	=	pluralis, flertall
PP	=	adposisjonsfrase
PRED	=	predikativ
pres.	=	presens
pres. perf.	=	presens perfektum
pret.	=	preteritum
pret. perf.	=	preteritum perfektum
Pron	=	pronomen
pts.	=	partisipp
S	=	subjekt
SETN	=	leddsetning
sg.	=	singularis, entall
transl.	=	translativ
UTF	=	utfylling
V	=	verb; verbal
VP	=	infinitiv verbfrase

Tegnbruk

- ?... = Spørsmålstegn framfor et språklig uttrykk markerer at det er usikkert om det er grammatisk korrekt/akseptabelt, for eksempel ? *Viisasko se poika oli?* ('Var det klok den gutten var?').
- > = Er-større-symbolet markerer at ei ordform blir endra til eller utvikler seg til noe. For eksempel *a + i > oi* betyr at vokalen *a* etterfulgt av vokalen *i* blir til diftongen *oi* (i tostava nomenstammer).
- = Pil markerer at ordet til høgre for pila er avleid av ordet til venstre for pila. For eksempel markerer (*kolme* →) *kolma/s* at ordet *kolmas* ('tredje') er avleid av ordet *kolme* ('tre').
- SUBJEKT, EIERSKAP = Versaler brukes (1) i navn på setningsfunksjoner, for eksempel SUBJEKT, og (2) i navn på setningstyper, for eksempel EIERSKAP.
- VOKAL = Kapiteler markerer fagtermer når de forekommer første gangen i teksten, eller når de forklares, for eksempel VOKAL. Forklaringene er også samla i ei eiga definisjonsliste og oppført i stikkordregisteret.
- [...] = Hakeparenteser markerer frasegrense, jamfør for eksempel substantivfrasen [Pieni vihrinen mies]. De brukes også for å markere morfologiske trekk i setningsanalyser, for eksempel V[3. sg.], som betyr at verbalet står i tredje person entall.
- / = Skråstrek markerer morfemgrense, som for eksempel i *tule/n* (av *tulla* 'komme'), der grensa går mellom ordstammen og personsuffikset i første person entall.
- /.../ = To skråstreker markerer uttale, som i /kenjka/ (*kenkä* 'sko').

- /jo.en/   Punktum i uttale markerer stavelsesgrense, som i /jo.en/ (av *joki* 'elv').
- :
- =   Kolon mellom to ordformer markerer at de begge hører til samme bøyingsmønster. For eksempel *tule/n : tulle/e*, som er henholdsvis første og tredje person aktiv indikativ presens av verbet *tulla* ('komme').
- ~
- =   Tegnet ~ mellom to eller flere ordformer eller uttrykk betyr at de alle er gangbare, og at det er snakk om likestilte varianter av ei og samme ordform eller ett og samme uttrykk. For eksempel er første infinitivsformene *kulkke/et ~ kulke/a(t) ~ kulki/a* ('gå, ferdese') alle like gangbare i kvensk, men den første varianten er brukt i Porsanger (og Nordreisa), den andre er en såkalt elvedalsvariant (Tana, Alta, Kvalsund, Hammerfest og Storfjord samt Kvænangen og Kåfjord), og den tredje er en Varanger-variant (Sør-Varanger, Vadsø og Vardø).
- itte_i
- =   Senka bokstaver etter ordformer markerer at de har samme referent. For eksempel i setninga *Isä, oon itte_i kotonu tuon tröijyn* ('Far har strikka denne trøya sjøl') viser *isä* ('far') og *itte* ('sjøl') til samme person.